

[Jens Chr. Christensen.]

for at undgå, at Danmark bliver overfyldt af statssubsidieret eksportkorn fra andre lande.

Vi må imidlertid regne med, at med den udvikling, dansk landbrug i de seneste år har været ude for med stadig flere og flere kvægløse landbrug og dermed stadig forøgelse af kornarealerne, vil det efter alt at dømme være foderkornsarealerne, der udvides. Det vil derfor for landbruget være en klog foranstaltning, om en del af kornarealerne kan udnyttes til avl af mere proteinholdige afgrøder. Jeg tænker her på hestebønner og andre kunsttørrede grønafgrøder. Her er det, at loven om handel med foderstoffer kommer ind i billedet, da det selvfølgelig er nødvendigt med en vis kontrol med disse produkters indblanding i andre fodermidler.

Idet jeg henviser til landbrugsministerens udtalelser angående nedsættelse af et ekspertudvalg til formning af en mere langsigtet landbrugspolitik end den, landbruget har arbejdet under de sidste mange år, vil jeg gerne tilføje, at efter min opfattelse er dyrkning af proteinholdige fodermidler et område, der fortjener den allerstørste opmærksomhed. Jeg tror, at hvis sagen gribes rigtigt an, kan der opnås 3 væsentlige ting. For det første som nævnt en aflastning af kornproduktionen, for det andet en udmærket vekselafgrøde for markerne og for det tredje besparelser af valuta til indkøb af en del af de meget dyre olieåger. Efter min mening er her et område, omtalte ekspertudvalg må have med i sine overvejelser. Det er et område, som jeg tror det vil være klogt om samfundet støtter, eventuelt med lånemidler til etablering af de nødvendige fabrikker.

I bemærkningerne til lovforslaget gør landbrugsministeren opmærksom på, at arealerne tilsået med brødkorn igen for det kommende høstår viser en væsentlig nedgang, således at med almindelig høst samtidig med en 100 pct.s indmalingspligt af dansk brødkorn vil høsten af dansk hvede, der er til rådighed, antagelig nogenlunde være i stand til at blive brugt her på hjemmemarkedet, og for rugens vedkommende vil der antagelig kun være $\frac{3}{4}$ til rådighed af forbruget. Det vil i sig selv indebære, at prisen for brødkornets vedkommende skulle kunne

holde sig i overkanten af den basispris, forslaget opererer med.

Jeg tror ikke, det vil volde særligt besvær at opnå de 56 kr. pr. 100 kg brødkorn omkring 1. april 1970, som man efter forslaget regner med at skulle nå op til, og det er det, som landbrugets organisation har ønsket på det område. Jeg tror, at det kan opnås, uden at staten kommer til at betale de tidligere kendte store lageromkostninger, som jo har belastet vore tidligere brødkornsordninger.

Jeg kan med disse få bemærkninger anbefale de to lovforslag til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Svend Haugaard: Der er ingen, der kan være i tvivl om, at landbruget i forhold til andre erhverv har ringe vilkår, og heller ingen kan være i tvivl om, at det ikke er landbrugets egen skyld. Det er ikke på grund af manglende indsats eller på grund af manglende konkurrencedygtighed, men det er på grund af de meget vanskelige eksportvilkår, og det er derfor berettiget, at landbruget får en noget anden behandling end et erhverv, som er kommet i vanskeligheder på grund af manglende konkurrencedygtighed.

Men selv om der er grund til at vise den store forståelse over for disse ufor skyldte vanskeligheder i landbruget, så må ordningerne med visse mellemrum tages op til revision og prøvelse af, om de stadig væk er tilstrækkelig tidssvarende og langsigtede, og vi har derfor fra radikal side stærkt ønsket, at der skulle nedsættes et udvalg. Vi har tidligere her i tinget fremført dette ønske om, at der nedsættes et udvalg, der skal kulegrave hele problemet med henblik på en mere langsigtet løsning. Vi gør det ud fra en stærkt positiv indstilling til erhvervets fremtid. Vi hilser med glæde, at regeringen har taget denne beslutning om et sådant udvalg, og vi hilser også med glæde, at det er besluttet, at det skal bestå dels af teoretikere, dels af praktikere. Det sidste lægger vi en betydelig vægt på. Når man forventer, at der skal komme en betænkning i dette år, og det er pålagt udvalget, er det rimeligt, at man laver en 1-årig landbrugsordning, så at man eventuelt kan få nye forslag, mere hensigtsmæssige forslag frem til vedtagelse